

tage hele Anlægget paa eget Ansvar, skulde Statens Kontrol træde tilbage, naar ellers Anlægget i alt Væsentligt var færdigt. (Th. Nielsen: Det var det ikke). Det var i den Grad i alt Væsentligt færdigt, at kun Smaaating af aldeles underordnet Betydning vare tilbage, saa jeg tilstaaer, at, naar Gouvenementet ikke kunde have Tilsyn med dette, veed jeg ikke, hvad vi skulle kunne betro Gouvenementet derovre. Det var først senere, den 22de Juli og derefter, altsaa efter Maaneders Forløb, at der blev Spørgsmaal om større Reparationer. Men høre større Reparationer til Anlægget eller til Driften? Jeg paastaar til Driften, saa at de altsaa ligge under Selskabets egen Risiko og Ansvar. Naar nu Selskabet havde sagt, at Anlægget var blevet for sent færdigt, at Høsten havde staaet og ventet paa det, at man havde kunnet bruge Fabrikken tidligere, og at det havde vist sig, at den kunde bruges, da er det min Mening, at, hvis Statens Kontrollkommission havde forhindret Selskabet i at tage dette paa nogle Smaaating nær fuldfærdige Anlæg i Brug, vilde den have paataget sig et Ansvar, som jeg har glædet mig over, at Staten ikke har paadraget sig. Naar det første Mindretal ligeledes har sagt, at Kontrollkommissionen alt skulde have været nedsat, da de af Selskabet affattede Planer skulde prøves (Th. Nielsen: Det har jeg rettet!) Nei, det ærede Medlem udtalte, at det var mod Loven, at Kontrollkommissionen ikke havde bestemt disse Planer og Tegninger (Th. Nielsen: Det er en Misforstaaelse!) Er det en Misforstaaelse, da forlader jeg det, men jeg vil dog sige, at Kontrollkommissionen træder kun til med en bestemt Opgave, naar Sværskiftelsen skal begynde. Hvis vi nu spørge, hvad der vil ske med Hensyn til den hele Stilling, naar vi ifølge de af os i Betænkningen anførte Grunde negte dette Lovforslags første Paragraf, da siger jeg: Det maa vi overlade det høitærede forretningsførende Firma, som bærer Navnet Aktieselskabet for Fællessukkerlogeriet paa St. Croix. Det er en ganske simpel Ting, det er dets Ansvar, dets Nei endog, selv at tage Bestemmelse derom. Jeg nævner ikke Tvivl om, at efter de Forventninger, man nævner om den gode Forretning, det kan blive, hvis disse Mangler afhjælpes, maa Selskabet selv tro paa den Forretning og derfor ogsaa søge for, at Forretningen gaar. Nu er der to Ting i det ærede første Mindretals Opfattelse, som ikke ere mig ganske klare. Gaar Forretningen og samler Selskabets Kapital, naar skal da den nu gjældende

Lov atter tages i Brug, naar skal Kapitalen gennem Statskassen kunne tilflyde Selskabet? Det har ikke været mig ganske klart hverken ved det tidligere Skriftlige eller ved det Mundtlige, der er forelagt for os, selv ikke ved den sidste Affattelse af det ærede første Mindretals Betænkning, i hvilken der bemærkes, at Udbetaling ikke kan finde Sted til Driftsomkostninger. Men hvad forstaaes ved Driftsomkostninger? Man betoner saa bestemt, at Loven af 1876 er i Kraft lige over for Selskabet, altsaa lige over for Selskabets nuværende Stilling; man vil hjælpe indentor den i Loven fastsatte Grændse, men man definerer ikke, hvad man forstaaer ved denne Grændse, ved Driftsomkostninger. Høre Reparationer af Brud og af fremkomne Ulemper ved Driften af Maskineriet og de dermed forbundne Udgifter til Driftsomkostninger, eller er det blot Følseløn eller hvad Andet? Det forekommer mig, at det ærede første Mindretal holder dette meget uklart. Mig forekommer det, at Loven ikke vel kan forstaaes anderledes, end at den kun kan bruges til det, Staten gennem sin Kontrollkommission har Tilsyn med, altsaa nye Anlæg, saaledes at der kun til saadanne Anlæg kan optages en passende Kapital. Men er dette Tilfældet, forekommer det mig ogsaa, at lige over for Hovedfabrikken med de 4 Saffstationer er Loven forbrugt for dette Aktieselskabs Bedkommende. De Reparationer og Forandringer, som det vil have, maa det foretage for egen Regning. Vil det anlægge en Sporvet, vil det anlægge en Mønstergaard, vil det have 6, 7 eller 8 Saffstationer, hører det utvivlsomt med under Loven, da vil Selskabet kunne bringe Statskassens Tilflugt til at flyde. Men de Reparationer, de Regninger, der tales om i Lovforslaget, denne Driftskapital paa 544,000 Kr., kan nogen Del deraf dækkes ved Statskassens Bistand efter Loven af 25de Februar 1876, selv om Aktieselskabet tilflyder en lignende Sum, eller kan den ikke? Derom forekommer det mig, at det ærede første Mindretal prøver i Uklarhed. Jeg veed ikke, hvad der i den Henseende er Meningen, men jeg har ogsaa derom udtalt mig i Betænkningen. Vor Paastand er den, at Lovforslaget for denne Fabriks Bedkommende er forbrugt. Med Hensyn til Fællessukkerlogeriet ser jeg vel, at der er kommet en Tilføielse til det første Mindretals første Udtalelse, der gaar ud paa, at Finanzministeren ikke maa overtage Driften af Fællessukkerlogeriet uden Rigsdagens Samtykke, saa at altsaa det første Mindretal er enigt med os i, at, hvis det Tilfælde skulde indtræffe, maa Statskas-